

[Arne Christiansen.]

socialproblemer og slet ikke, som det her er sket, ved at desavouere forsvarets personel og direkte forsvare selvtægt.

Forsvarsminister *Kjeld Olesens* svar (24. juli 1973):

Under besvarelse af et spørgsmål her i folketinget fra hr. Bo Kristensen den 7. marts 1973 omtale jeg, at det af regeringen var besluttet, at der af ministeren for kulturelle anliggender skulle udskrives en idékonkurrence om den fremtidige anvendelse af områderne ved Bådsmandsstrædes kaserne og Ammunitionsarsenalet. Jeg omtalte også regeringens beslutning om, at staten fortsat skal eje områderne for en periode af 3 år.

Det er på disse områder, Christiania er beliggende, og det er besluttet, at socialministeren, kulturministeren og forsvarsministeren i fællesskab skal søge en løsning i retning af en yderligere normalisering af forholdene på Christiania.

Den idékonkurrence, der skal udskrives, omfatter også voldterrænerne ved Christianshavns vold, herunder bl. a. det terræn, der omtales i hr. Arne Christiansens spørgsmål, de såkaldte Carls og Frederiks bastioner. På dette terræn, der grænser lige op til Christiania, findes et antal bygninger, der har været anvendt til depotformål under flådestation København, men anvendelsen er ophørt for længere tid siden, bortset fra de såkaldte „krudthuse“, der er fredet, og hvoraf der findes et i hver af bastionerne.

På baggrund af de trufne beslutninger vedrørende Christiania blev der givet tilladelse til, at de bygninger, der for længst var rømmet af flådestationen, blev taget i brug af Christiania. Derimod vil krudthusene fortsat blive anvendt til opbevaring af f. eks. inventar. De er da også sikrede ved Securitas-anlæg og særskilt indhegning, ligesom der fra flådestationens side fortsat vil finde en vis patruljering sted i området af hensyn til disse to depoter og de tekniske installationer.

Af *Camre* til justitsministeren (16. juli 1973):

„Vil ministeren foranledige, at der foretages en undersøgelse af de forretningsmetoder, som advokat Jørgen Byrn har anvendt

i forbindelse med en långivning og en tvangsauktion over for autoophugger Ernst Hacker, med henblik på eventuel indgriben fra anklagemyndigheden?“
(Spm. nr. 294).

Begrundelse.

Aktuelt for mandag den 16. juli 1973 indeholder på side 12 en artikel om, hvorledes advokat Jørgen Byrn, København, ved — som det må forekomme — forretningsmetoder på kanten af loven eller i modstrid med denne er ved at franarre en mindre forretningsdrivende — autoophugger Ernst Hacker — dennes opsparede formue.

Den af advokaten anvendte fremgangsmåde har efter Aktuelt's beskrivelse stor lighed med en række af de forhold, der er beskrevet i den såkaldte bagmandsrapport. Det vil være af betydning for retssikkerheden på dette område, at justitsministeren griber ind og forhindrer en gennemførelse af advokatens forehavende. Jeg henviser i øvrigt til Aktuelt's artikel.

En afgørende tvangsauktion er berammet til den 17. d.m., altså i morgen. Det vil formentlig være påkrævet, at ministeren foranlediger denne tvangsauktion standset, således at sagen kan blive undersøgt forsvarligt og muligt tvivlsomme forretninger afkræftet.

Det strider stærkt mod befolkningens retsbevidsthed, at det retsmaskineri: tinglysningskontorer, domstole, fogedinstitutionen etc., som er opbygget af det offentlige, skal anvendes i sager mod borgerne, hvor måske visse formelle retsregler er overholdt, men hvor de stedfundne retshandler strider mod lovens ånd og mod lovgivernes — altså folketingets — hensigter.

Ved indgriben i en sag som denne kan justitsministeren medvirke til at forhindre, at tilliden til samfundets institutioner smuldrer bort.

Justitsminister *K. Axel Nielsens* svar (19. juli 1973):

Som svar på hr. Camres spørgsmål kan jeg sige, at jeg har henledt politiets og Advokatrådets opmærksomhed på den nævnte sag, som har været omtalt i Aktuelt for den 16. juli 1973. Jeg har ikke på det foreliggende grundlag mulighed for at vurdere, om der er anledning til at foretage nærmere